

16/07/17

มยุรินทร์

อะแวนด์ บัฟฟา

โอมชานติ

26/04/82

สิทธิ์ที่เท่าเทียมกันสำหรับทุกคนที่จะนั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัฟฟา

ชุมนุมในวันนี้เป็นการพบปะขององค์ความรู้และมหาสมุทรแห่งความรู้ ซึ่งลูกๆ ทุกคนได้สัมผัสกับการพบปะทางจิตกับพ่อ พ่อมีความยินดีที่ได้เห็นลูกทางจิตและลูกๆ ก็ยินดีที่ได้พบพ่อทางจิต

เป็นเพราะเมื่อดวงวิญญาณที่ตระหนักรู้จักพ่อในวงจรที่แล้วมาเข้าใจด้วยโยคะสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณเดียวกันของวงจรที่แล้วที่พวกเขาได้พบพ่อเดียวกันอีกครั้ง พวกเขาได้ประสพการณ์ว่าตนเองกำลังแกว่งไกวอยู่ในซึ่งซ้ำของความทุกข์ ความปีติ ความสุข ความรัก และความร่าเริงเบิกบานใจ ลูกของวงจรที่แล้วกำลังมีประสบการณ์นี้อีกครั้ง พวกเขาจดจำการรับรู้เก่าๆ นั้นอีกครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณแห่งความรักที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงนั้นและซึมซับในมหาสมุทรแห่งความรักเช่นนั้นสามารถเข้าใจถึงประสบการณ์พิเศษนี้ได้ ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักและเป็นเพราะความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ของความรักลูกจึงได้มาที่นี่

อย่างไรก็ตามลูกก็ตามลำดับกันไปในความรักของลูก

บางดวงวิญญาณหลอมรวมอยู่ในความรักและคนอื่นๆ กำลังมีประสบการณ์กับการพบปะตามความสามารถของพวกเขา

บ้างสามารถรู้สึกถึงความปีติของการพบปะทางจิตนี้และยังพยายามที่จะเข้าใจสิ่งนี้

อย่างไรก็ตามทุกดวงวิญญาณจะเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีความรัก

บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่มีความรักพวกเขาจะเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้าและไปถึงสภาพของการกลายเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของสิ่งนั้น

ความพยายามของพวกเขาที่จะเข้าใจจะยุติลงและพวกเขามีประสบการณ์ของการหลอมรวม

เพราะดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรักเป็นดวงวิญญาณที่ตัดเทียม

ดังนั้นการกลับมาตัดเทียมหมายถึงการหลอมรวมในความรัก

ดังนั้นตัวลูกเองสามารถเข้าใจได้ว่าลูกได้กลับมาตัดเทียมกับพ่อมากแค่ไหน

ความคิดของพ่อคืออะไร? ความคิดของ

'ฉันดวงวิญญาณซึมซับอยู่ในความรัก' เช่นเดียวกับความคิดของพ่อหรือไม่? ในทำนองเดียวกันฉันได้ตัดเทียมกับพ่อในคำพูด

การกระทำ

งานรับใช้

และความสัมพันธ์ของฉันหรือไม่? หรือยังคงมีความแตกต่างกันมากหรือแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย? การจับสั้นความแตกต่างลูกต้องใช้มนตราอันยิ่งใหญ่ของ

"มานมานะภาพ"

การกลายเป็นรูปของมนตราที่ยิ่งใหญ่ในทุกความคิด

ทุกวันที่ของลูกเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นดวงวิญญาณที่ตัดเทียมและหลอมรวมกับท่าน

พ่อไม่มีขีดจำกัดมีความคิดที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกทุกคนควรกลับมาตัดเทียมกับพ่อ

พ่อไม่มีความรู้สึกว่าคุณจะเป็นครูและคนอื่นๆ ควรจะกลายเป็นสาวก

ไม่เลย

พ่อต้องการให้ลูกกลับมาตัดเทียมกับพ่อและนั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ

ที่นี้ลูกไม่จำเป็นต้องเป็นคนหนึ่งบนบัลลังก์เพียงหนึ่งหรือสองจะกลายเป็นสิ่งนั้น

อย่างไรก็ตามที่นี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะทำให้ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด

ซึ่งลูกทั้งหมดสามารถประกาศสิทธิ์ได้

ลูกทุกคนมีโอกาสทองเหมือนกัน ไม่ว่าลูกจะมาในตอนต้น ตอนกลาง หรือเพิ่งจะมาในตอนนี้ ทุกคนมีสิทธิ์อย่างเต็มที่ที่จะกลับมาตัดเทียม

นั่นคือการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ

ไม่ใช่ว่าผู้ที่มาในตอนท้ายจะไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้

ใครๆ ก็สามารถก้าวไปข้างหน้าได้เพราะทรัพย์สมบัตินี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ว่าผู้ที่มาในตอนแรกจะได้ทุกอย่างทุกอย่างและทั้งหมดนั้นก็สิ้นสุดลง

ทรัพย์สมบัตินั้นไม่มีขีดจำกัดที่แม้กระทั่งผู้ที่มาภายหลังก็สามารถรับบางส่วนหากว่าเขาต้องการ

อย่างไรก็ตามทุกสิ่งขึ้นอยู่กับผู้ที่ประกาศสิทธิ์เพราะเช่นเดียวกับการประกาศสิทธิ์นั้นลูกต้องสละทิ้งสันสการ์ของการพึ่งพิงด้วยเช่นกัน

มันไม่มีอะไรอื่น — แต่การพึ่งพิงเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อคำถามเกี่ยวกับการสละทิ้งในบางสิ่งเกิดขึ้น และเนื่องจากความอ่อนแอของลูก

ลูกจะติดอยู่ในประเด็นนี้และลูกพูดว่าสันสการ์ของลูกไม่ได้ปล่อยลูกไป

ลูกกล่าวโทษสันสการ์ของลูกและพูดว่าสันสการ์ไม่ยอมจากไป

แต่ในความเป็นจริงตัวลูกเองนั้นแหละที่ไม่ปล่อยสันสการ์เหล่านั้นไป

สิ่งไหนมีพลังมากกว่ากัน

ดวงวิญญาณที่มีชีวิตหรือสันสการ์? สันสการ์รับดวงวิญญาณเข้ามาหรือดวงวิญญาณซึมซับสันสการ์? สันสการ์คือพลังชีวิตของดวงวิญญาณหรือ

ดวงวิญญาณคือพลังของสันสการ์? ในเมื่อคือดวงวิญญาณที่ซึมซับสันสการ์เหล่านั้นและดังนั้นคือดวงวิญญาณที่จะต้องสละทิ้งสันสการ์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน

สันสการ์จะไม่สละทิ้งตัวมันเอง!

ลูกเรียกสิ่งนั้นหลายสิ่งหลายอย่าง:

มันเป็นสันสการ์ของฉัน, ธรรมชาติของฉัน, นิสัยของฉัน, ธรรมชาติของฉัน

อย่างไรก็ตามพลังไหนที่พูดสิ่งนี้? นิสัยหรือดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้? ลูกเป็นนายหรือเป็นทาส? แม้ว่าลูกจะมีโอกาสที่จะได้รับสิทธิ์ของลูกอย่างไม่

มีขีดจำกัด

นั่นคืออำนาจของการเป็นนาย

ลูกจะกลายเป็นผู้ที่รับตามความสามารถของลูก

เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ลูกพูดว่านี่เป็นนิสัยของฉัน สันสการ์ของฉัน ธรรมชาติของฉัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าลูกจะพูดว่าเหล่านั้นเป็นของลูก

แต่ลูกก็ไม่มีอำนาจเหนือสิ่งเหล่านั้น

หากเป็นของลูกแล้วลูกจะเป็นนายของสิ่งเหล่านั้นใช่หรือไม่? ลูกจะเรียกผู้เป็นนายที่ไม่สามารถทำในสิ่งที่เขาต้องการ

ที่ไม่สามารถเปลี่ยนตนเองหรือไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิ์นั้นว่าอะไร? จะเรียกดวงวิญญาณที่อ่อนแอเช่นนั้นว่าเป็นผู้ที่ไม่มีสิทธิ์ทั้งหมดหรือไม่?

ลูกมีโอกาสเปิดกว้างพอไม่ได้ให้ลูกตามลำดับกันไป

แต่เป็นที่ตัวลูกเองที่ทำทุกสิ่งตามลำดับกันไป

บัลลังก์หัวใจของพ่อมีขนาดใหญ่มากที่ดวงวิญญาณของทั้งโลกสามารถนั่งอยู่บนนั้นได้

เป็นรูปแบบที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น

แต่จะมีกี่คนที่มีความกล้าที่จะนั่งบนนั้น? เพื่อที่จะได้นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจลูกจะต้องทำการต่อรองจากหัวใจของลูก

เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าทิลาลา (ผู้ที่เอาชนะหัวใจของทุกคน)

ท่านให้หัวใจของท่านและท่านก็รับหัวใจของลูกด้วยเช่นกัน

เมื่อการต่อรองเริ่มต้นลูกแสดงความฉลาดของลูกอย่างมาก ลูกไม่ได้ทำการต่อรองอย่างเต็มที่ ลูกเก็บกักไว้เล็กน้อยแล้วลูกพูดว่าอะไร?

"ฉันจะค่อยๆ ให้ทุกสิ่งทีละนิด"

ลูกชอบที่จะต่อรองส่วนเล็กน้อยในแต่ละครั้ง

เพราะเพียงผู้ที่ต่อรองได้ในครั้งเดียวเท่านั้นจะเป็นของผู้เป็นหนึ่งเดียว

พวกเขาจะอยู่อย่างสม่ำเสมอและมั่นคงและประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งในทุกสิ่ง ผู้ที่ต่อรองเพียงเล็กน้อยในแต่ละครั้ง
ผู้ที่วางเท้าของเขาไว้ในเรือสองลำแทนที่จะลำเดียวจะอยู่ในความปั่นป่วนในรูปใดรูปหนึ่งของความสับสนอย่างสม่ำเสมอพวกเขาไม่สามารถอยู่
อย่างคงที่อย่างสม่ำเสมอได้ ดังนั้นหากลูกต้องการที่จะทำการต่อรองให้ทำในเวลาเพียงแค่หนึ่งวันเท่าที่
อย่าทำให้หัวใจของลูกแตกสลายเป็นชิ้นๆ ! วันนี้ลูกจะวางหัวใจของลูกและยึดมันอยู่กับพ่อ ลูกให้พ่อหนึ่งชิ้นนั่นคือหนึ่งส่วน
แล้วพ่อก็จะวางหัวใจของลูกจากความสัมพันธ์ของลูกและยึดมันอยู่กับพ่อและให้ส่วนที่สองของหัวใจของลูก ชิ้นที่สอง
จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการทำในลักษณะนี้? ในแง่ของทรัพย์สินสมบัติของพ่อลูกจะประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติเพียงหนึ่งชิ้นเท่านั้น
ในแง่ของการได้มาซึ่งประสบการณ์ลูกจะไม่สามารถมีประสบการณ์ได้ทั้งหมด
จากการมีประสบการณ์เพียงเล็กน้อยลูกจะไม่กลับมาเต็มเปี่ยมหรือพอใจอย่างสม่ำเสมอ
เหตุนี้เองแม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนบอกว่าพวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์เท่าที่ควร บางคนบอกว่าพวกเขาไม่มีประสบการณ์อย่างเต็มที่
ที่พวกเขา มีประสบการณ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คนอื่นบอกว่าพวกเขาได้รับประสบการณ์นั้นแต่ก็ไม่สม่ำเสมอ
เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ทำการต่อรองอย่างเต็มที่พวกเขาจึงไม่ได้รับประสบการณ์อย่างเต็มที่
เป็นเพราะพวกเขาไม่ได้คิดที่จะทำการต่อรองในครั้งเดียว เพราะพวกเขาทำสิ่งนี้เพียงเล็กน้อยในแต่ละครั้ง
ประสบการณ์ที่พวกเขามีก็เล็กน้อยในแต่ละครั้ง มันไม่ได้เป็นไปตลอดเวลา
ในความเป็นจริงการต่อรองนี้เป็นการต่อรองที่ให้การบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนั้น
นั่นคือการให้หัวใจของลูกที่ได้เร่ร่อนไปทุกหนแห่งอย่างไร้จุดหมายได้ประกาศสิทธิและนั่งอย่างสบายบนบัลลังก์หัวใจของพ่อผู้ให้ความอบอุ่นแ
กหัวใจ! ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นก็ยังมีความกล้าหาญที่จะทำการต่อรองนี้! ลูกเข้าใจสิ่งนี้และลูกพูดถึงสิ่งนี้ แต่เนื่องจากลูกขาดความกล้าหาญ
ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งโชคนี้ เป็นการต่อรองที่ดีใช่หรือไม่? หรือลูกเห็นว่ามันยากหรือไม่? เมื่อลูกพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้
ลูกทุกคนบอกว่าเป็นการต่อรองที่ดี อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเริ่มต้นที่จะทำลูกกลับทำให้มันยาก
ในความเป็นจริงการให้ของลูกไม่ได้เป็นการให้จริง การให้เล็กน้อยและได้รับเพชร —
คือการให้หรือได้รับ? ดังนั้นลูกไม่แม้กระทั่งจะมีความกล้าที่จะรับหรือ? เหตุนี้เองที่ลูกได้รับการบอกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ทุกคนอย่างเท่าเทียม
กัน แต่ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีโอกาสเปิดกว้าง ผู้ที่รับก็ตามลำดับกันไป หากลูกต้องการที่จะรับโอกาสนั้น ก็จงรับ!
จะได้ไม่มีใครได้ยินเสียงร่ำป่นจากลูกเกี่ยวกับการที่ไม่สามารถทำสิ่งนี้หรือที่สิ่งนี้ได้เกิดขึ้น!
"ถ้าหากฉันมาในช่วงเริ่มต้นฉันจะสามารถก้าวหน้าไปได้ไกล! ถ้าหากฉันไม่ได้มีสถานการณ์เหล่านี้ฉันก็จะก้าวหน้าไปแล้ว!
"การร่ำป่นเหล่านี้เป็นเพียงความอ่อนแอของลูกเอง สถานการณ์ภายนอกไม่สามารถทำอะไรได้เบื้องหน้าของสภาพดั้งเดิมของลูก
ไม่มีอุปสรรคใดที่จะสามารถขัดขวางความพยายามของดวงวิญญาณที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค บัญชีของความเร็วไม่ได้เป็นไปตามบัญชีของเวลา
ไม่ใช่ว่าผู้ที่มาเมื่อสองปีก่อนสามารถก้าวหน้าได้ขณะที่ผู้ที่มาเมื่อสองเดือนที่แล้วไม่สามารถก้าวหน้าได้ ที่นี้เป็นการต่อรองเพียงหนึ่งวัน!
ดังนั้นสองเดือนก็เป็นเวลานาน!
อย่างไรก็ตามความเร็วของลูกนั้นเพิ่มขึ้นตั้งแต่จากช่วงเวลาที่ลูกได้เข้ามาหรือไม่? ผู้ที่มีความเร็วที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาสามารถไปข้างหน้าของห
ลายๆดวงวิญญาณที่ไม่ระมัดระวัง เหตุนี้เองที่ดวงวิญญาณในปัจจุบันและดวงวิญญาณที่ทรงอำนาจมีพร: สิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อตนเอง
ลูกต้องการที่จะทำความก้าวหน้ามากเพียงใดก็ตาม ลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิมากเพียงใดก็ตาม ลูกสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดาย
เพราะเวลานี้เป็นเวลาที่ได้รับพร ลูกคือดวงวิญญาณที่ได้รับพรจากพ่อผู้ประทานพร
ลูกเข้าใจไหม? หากลูกต้องการที่จะได้รับพรจงกลายเป็นเช่นพรนั้นเดี๋ยวนี้!
ลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งใดเลยในเวลานั้นแม้กระทั่งจากความพยายาม ดังนั้นจงได้มาในสิ่งที่ลูกต้องการในขณะนี้!
ทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการจะทำในเวลานี้! อย่าคิด แต่ทำในสิ่งที่ลูกต้องการทำด้วยความมุ่งมั่นและประสบความสำเร็จ อ้อชะ
แต่ผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด แต่ผู้ที่ทำการต่อรองในหนึ่งวันเท่านั้น นั่นคือ ผู้ที่หาบางสิ่งหนึ่งที่พวกเขาคิด
แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งและกล้าหาญเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่เป็นนาย ที่จับสั่นความอ่อนแอของตนเองด้วยพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง
แต่ผู้ที่มีการกระทำที่สูงส่งซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการทำ แต่ดวงวิญญาณผู้ทรงอำนาจเช่นนั้น ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ แต่ลูกที่มีสิทธิ์ทั้งหมด
รัก ระลึกถึง และนมัสเต จาก บัณฑิตดา
บัปเตสดาพบครู:
ลูกอยู่อย่างซื่อและอยู่ในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้หรือไม่? พื้นฐานพิเศษของความสำเร็จในงานรับใช้
สำหรับผู้รับใช้คืออะไร? ผู้รับใช้ต้องการที่จะประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ
แต่พื้นฐานของความสำเร็จนั้นคืออะไร? บาบาโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ถึงความสนใจของลูกมาที่สิ่งใดในปัจจุบัน? (การสละละทิ้ง)
ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากการสละละทิ้งและทาปาเซีย
ดังนั้นการเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นตัวของการสละละทิ้งและภาพลักษณ์ของทาปาเซีย
ทาปาเซียคืออะไร? การเป็นของผู้เดียวและไม่มีใครอื่น: นี่คือการทาปาเซียของทุกขณะ
และการสละละทิ้งคืออะไร? บาบาได้บอกลูกเป็นอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ในสาระสำคัญการสละละทิ้งของผู้รับใช้คือการอยู่อย่างง่ายดาย
ไม่ว่าเวลา ปัญหา และผู้คนจะเป็นเช่นไร และคือการหลอมตนเองเพื่อประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร เช่น
บางครั้งลูกอาจจะต้องละทิ้งชื่อเสียงของลูก บางครั้งสันสการของลูก บางครั้งความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูก
บางครั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพที่ชั่วคราว - ลูกจะต้องสามารถที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่งตามสถานการณ์นั้นและเวลานั้น
ไม่ว่าลูกต้องการจะสละละทิ้งประเภทใดลูกต้องทำสิ่งนั้นและสามารถหลอมตนเองได้: สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นตัวของการสละละทิ้ง การสละละทิ้ง
ทาปาเซีย แล้วตามด้วยงานรับใช้ การสละละทิ้งและทาปาเซียเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในงานรับใช้
ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งเช่นนั้นที่ไม่มีความหยิ่งยโสในการสละละทิ้ง ที่ไม่มีความหยิ่งยโสที่ลูกต้องละทิ้งบางสิ่ง หากลูกมีความคิดนี้
นั้นก็ไม่ใช่การสละละทิ้ง

ผู้รับใช้คือผู้ที่นำคำแนะนำของชีเนียร์ไปปฏิบัติในทันที
 หากลูกได้รับคำแนะนำเพื่อให้ช่วยเหลือผู้คนแล้วแม้กระนั้นก็ยังได้พยายามพิสูจน์ว่าตัวเองถูกต้อง
 แม้ว่าลูกอาจจะถูกเมื่อลูกได้รับคำแนะนำจากชีเนียร์เพื่อช่วยเหลือคน จงพูดเสมอว่า "ฮาจิ (ขอรับ อย่างแท้จริง), จี อาเซอร์" (ฉันอยู่นี่!)
 นี่คือการสมบัติพิเศษของผู้รับใช้ สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นการโน้มลงหรือลดตัวเอง แต่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า บางครั้งลูกบางคนคิดว่า ถ้าลูกทำสิ่งนั้น
 ลูกจะดูหมิ่นตัวเองและชื่อของลูกจะถูกลดคุณค่าลง ที่บุคลิกภาพของลูกจะถูกลดค่า แต่ไม่ใช่เลย!
 การยอมรับหมายถึงการมีค่าแก่การได้รับความเคารพ การให้ความเคารพผู้อื่นหมายถึงการได้รับความเคารพตนเอง
 ดังนั้นจงเป็นผู้รับใช้ที่ถูกละทิ้งแม้กระทั่งความเคารพและศักดิ์ศรีของลูก
 ลูกจะอย่างไรกับการเคารพและศักดิ์ศรีชั่วคราว? การเป็นผู้ที่เชื่อฟังหมายถึงการได้รับความเคารพและศักดิ์ศรีตลอดกาล
 ดังนั้นลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิสิ่งนี้ตลอดไปหรือเพียงแค่เวลานี้เท่านั้น? ผู้รับใช้หมายถึงใครบางคนที่จะจะสละละทิ้งสิ่งทั้งหมด
 เหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ ทันทีที่ชีเนียร์พูดบางสิ่ง ก็ทำสิ่งนั้น! ผู้รับใช้พิเศษเช่นนั้นเป็นที่รักของพ่อและทุกคน
 การก้มลงหมายถึงการเป็นผู้ที่ถือผลแห่งความสำเร็จ การก้มลงนี้ไม่ได้เป็นการดูหมิ่นตัวเอง แต่เป็นการเต็มไปด้วยผลแห่งความสำเร็จ
 ในเวลานั้นอาจจะดูเหมือนว่าชื่อของลูกถูกดูหมิ่น ที่คนอื่นได้กลับมายิ่งใหญ่กว่าและที่ลูกได้กลับมาเล็กกว่า
 ที่ลูกถูกลดต่ำลงและที่คนอื่นถูกวางไว้สูงกว่า อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นเกมแค่หนึ่งวินาทีเท่านั้น
 อาจจะมีความพ่ายแพ้ในหนึ่งวินาทีและอาจมีชัยชนะในหนึ่งวินาที
 ความพ่ายแพ้ในหนึ่งวินาทีถือความพ่ายแพ้ตลอดกาลซึ่งทำให้ลูกเป็นส่วนหนึ่งของจันทราราศีที่ถือธนูและลูกศร
 ในขณะที่ชัยชนะในหนึ่งวินาทีทำให้ลูกได้มาซึ่งความสุขอย่างสม่ำเสมอซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของภุชณะที่เป่าขลุ่ย
 มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างผู้ที่อยู่ในจันทราราศีที่ถือธนูและลูกศรและผู้ที่เป่าขลุ่ย! ดังนั้นจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องของหนึ่งวินาที
 แต่ในวินาทีนั้นเป็นพื้นฐานสำหรับตลอดไป เข้าใจความลับนี้และจงเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปอย่างสม่ำเสมอ ลูกเห็นพอบราห์มาแล้ว:
 บราห์มาบาบาลดตัวท่านเองลงเป็นอย่างมาก! ท่านกลายเป็นผู้รับใช้ที่ถ่อมตนเช่นนั้นที่ท่านพร้อมเสมอที่จะนวดเท้าของลูกๆ
 "ลูกๆอยู่ข้างหน้าของพ่อ ลูกสามารถให้การบรรยายได้ดีกว่าที่พ่อทำ!" ท่านไม่เคยพูดว่า "ฉันก่อน!" ลูกๆอยู่ข้างหน้า! ลูกก่อน!
 ท่านพูดว่าลูกๆคือชีเนียร์ ดังนั้นการลดตัวเองลงมานั้นไม่ได้เป็นการลดตัวเอง แต่เป็นการยกระดับตัวเองให้สูงขึ้น
 สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้รับใช้อันดับหนึ่งที่แท้จริง นี่คือการเป้าหมายของลูกทุกคนไม่ใช่หรือ? มีผู้รับใช้หลายคนปรากฏขึ้นที่คุชราต(รัฐ)
 อย่างไรก็ตามแม่น้ำของคุชราตกำลังไหลอยู่ในคุชราตเท่านั้น อย่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อคุชราต! แต่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก!
 อยู่อย่างพร้อมเสมอ! ไม่ว่าลูกจะได้รับการชี้แนะอะไรในวันนี้ให้พูดว่า "ฮาจิ!" (ขอรับ อย่างแท้จริง)
 "อะไรจะเกิดขึ้น? มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร?" หากไม่ผู้ดูแลผลประโยชน์(ทรัสต์)ต้องคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? จงเสนอตัวอย่า
 งสม่ำเสมอและลูกจะอยู่เหนือตลอดเวลา แล้วลูกจะก้าวออกไปจากความผูกพันยึดมั่นและการพึ่งพิง
 วันนี้ลูกอยู่ที่นั่นและพรุ่งนี้ลูกสามารถไปที่ไหนก็ได้และลูกก็จะอยู่เหนือ หากลูกคิดว่าลูกต้องอยู่ที่นั่นแล้วก็จะมีความรู้สึกเล็กน้อยว่า
 "ฉันต้องสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นกลายเป็นสิ่งนี้ ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้..." วันนี้ลูกอยู่ที่นั่นและพรุ่งนี้ลูกอยู่ที่นั่น ลูกเป็นนก
 วันนี้ลูกอยู่บนกิ่งหนึ่งและพรุ่งนี้ลูกอยู่อีกกิ่งหนึ่ง และแล้วสภาพของลูกก็จะคงอยู่เหนือ สภาพของจิตใจต้องคงอยู่เหนืออย่างสม่ำเสมอ
 แม้ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนสักแห่งเป็นเวลา 20 ปี จงอยู่อย่างพร้อมเสมอตลอดเวลา อย่าคิดว่า
 "อะไรจะเกิดขึ้น?" สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ อ้าวชะ

พร: ขอให้ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยพรของพระเจ้าด้วยการรู้ถึงความสำคัญของยุคบรรจบพบกันและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
 หนึ่งวินาทีของยุคบรรจบพบกันยิ่งใหญ่มากกว่าหนึ่งปีของยุคอื่นๆ หากลูกสูญเสียไปหนึ่งวินาที
 มันไม่ใช่หนึ่งวินาทีแต่เป็นการสูญเสียอย่างมาก
 จดจำความสำคัญของสิ่งนี้เสมอและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรของพระเจ้าในทุกวินาที
 มายาไม่สามารถมาหาผู้ที่มียุคบรรจบพบกันไปด้วยพรของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอได้ เธอจะเริ่มวิ่งหนีไปจากระยะไกล
 ดังนั้นการประหยัดเวลาคือการทำความพยายามอย่างจริงจัง
 ผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังหมายถึงการเป็นผู้เอาชนะมายาอย่างสม่ำเสมอ
คติพจน์: ผู้ที่เชื่อฟังมีค่าควรแก่การได้รับพรจากพ่อและครอบครัว

*** โอม ซานติ ***